

DECIZIE

10 noiembrie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată :

președintele ședinței de judecată, judecătorul

Ulianovschi Xenofon

judecătorii

Balmuș Svetlana și Furdul Sergiu

grefierul

XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX

cu participarea:

procurorului

Săli Radu

avocatului

Murzac Angela

părților vătămate

XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX,

XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX

judecând, în ședință publică, apelurile inculpatului, declarat la 06 martie 2017; avocatului Crețu Doina, în numele inculpatului, declarat la 09 martie 2017; apelul suplimentar din 30 martie 2017 declarat de avocatul Crețu Doina și apelul suplimentar din 29 mai 2017 declarat de avocatul Murzac Angela, în numele inculpatului, - împotriva sentinței Judecătorei Orhei (sediul Telenești) din 01 martie 2017 privindul pe XXXXXXXXXXX născut la 27 aprilie 1981, originar și domiciliat în satul Chiștețnița, raionul Telenești, are doi copii minori, studii superioare, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova;

Conform sentinței atacate:

„ Se încetează procesul penal în privința lui XXXXXXXXXXX Fiodor în baza art. 327 alin.(1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, liberându-l pe XXXXXXXXXXX de răspundere penală.

Se încetează procesul penal în privința lui XXXXXXXXXXX Fiodor în baza art. 303 alin.(2) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, liberându-l pe XXXXXXXXXXX de răspundere penală.

Se încetează procesul penal în privința lui XXXXXXXXXXX Fiodor în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, conformitate cu art.60 alin. (1) lit. a) Cod penal, liberându-l pe XXXXXXXXXXX Fiodor răspundere penală.

Se încetează procesul penal în privința lui XXXXXXXXXXX în baza art. 309 alin.(1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, liberându-l pe XXXXXXXXXXX de răspundere penală.

XXXXXXXXXX se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi se condamnă cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

XXXXXXXXXX se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi se condamnă cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui XXXXXXXXXXX pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

A aplica în privința inculpatului XXXXXXXXXXX măsura preventivă arestul, până la devenirea definitivă a sentinței, cu luarea sub strajă din sala de judecată.

Termenul executării pedepsei a-l calcula din data de 01 martie 2017.

Corpul delict : pistol PM cu nr. IIT - 4736 K cu două încărcătoare cu cartușe se ridică interdicția pusă și se păstrează la IP Telenești.”;

C O N S T A T Ă :

1. Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei sunt: cauza a parvenit în instanța de apel la 22 martie 2017, fiind repartizată la 24 martie 2017.

2. Prima instanță a constatat starea de fapt:

„ XXXXXXXXXXX, fiind numit prin ordinul nr.138/ef din 12 mai 2006 al Ministerului Afacerilor Interne în funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Scorțeni al CPR Telenești și fiind colaborator al ordinii publice și prin urmare persoană publică, având dreptul în temeiul art.17 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” să dețină, să aibă asupra sa în permanență, să aplice și să folosească arme de foc, arma de foc este folosită ca măsură extremă de către colaboratorii de poliție în următoarele cazuri:

pentru apărarea cetățenilor și pentru autoapărare contra unor atacuri ce constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea lor, precum și pentru prevenirea capturării prin violență a armii de foc;

pentru respingerea unui atac în grup sau atac armat asupra colaboratorilor poliției, asupra altor persoane aflate în exercițiul funcției sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, precum și pentru respingerea atacurilor de altă natură ce periclitează viața sau sănătatea lor;

pentru eliberarea ostaticilor, dacă viața sau sănătatea lor se află în pericol;

pentru respingerea unor atacuri în grup sau atacuri armate asupra unor obiective importante, aflate sub pază, asupra încăperilor de locuit și de menire gospodărească ale cetățenilor, asupra sediilor autorităților publice și organizațiilor obștești, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, dacă există un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanelor care se află în ele, pentru respingerea atacurilor asupra personalului militar și de serviciu al organelor de poliție;

pentru reținerea persoanei care opune rezistență armată ori care a fost surprinsă în momentul săvârșirii unei infracțiuni grave, sau a delincventului care evadează de sub arest, precum și a unei persoane înarmate care refuză să se subordoneze cerinței legale de a depune arma, când este imposibilă înfrângerea rezistenței sau reținerea delincventului pe alte căi și cu alte mijloace, și fiind obligat în baza art. 4 al aceleiași Legi care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate prin lege și la 12 martie 2008, aproximativ orele 16:30, pe strada centrală din satul Chiștelnița, raionul Telenești, a inițiat o ceartă cu consăteanul Furculiță Ilie Vasile în procesul căreia, a îndreptat intenționat arma din dotare, pistol PM cu nr. PTT4736K, apropiind-o de capul lui Furculiță Ilie, prin ce i-a încălcat considerabil dreptul la integritate fizică și psihică garantat de Constituția Republicii Moldova.

Tot el, deținând aceeași funcție, fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, contrar art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, încălcând grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldova nr. 416 din 18 decembrie 1990 „cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor și libertăților în intereselor lor legitime, precum și prevederile art. 12-15 al aceleiași Legi; dispozițiile pct. 1), 3), 4) ale capitolului I și pct. 1), 2) ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr. 2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr. 1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct. 15, precum și lit. a) – b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al poliștilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, și-a depășit în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate de lege în următoarele circumstanțe. Într-o zi nestabilă de organul de urmărire penală, din vara anului 2008, în biroul primarului satului Scorțeni, raionul Telenești, intenționat, fiind în exercițiul funcției, din motivul solicitării de către Ciorba Alexandru Simion a deciziei pe adresarea despre înșelarea lui de către o persoană necunoscută, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la ce victima Ciorba Alexandru a căzut la podea, iar când se afla jos l-a lovit de mai multe ori cu picioarele peste corp cauzându-i dureri fizice.

Tot el, fiind numit prin ordinul nr. 460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne în funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzenei Noi al CPR Telenești și fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, avînd obligații potrivit art. 12 pct. 3) al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 să înregistreze informația sosită cu privire la infracțiuni, contravenții administrative și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt și să sesizările și comunicările despre infracțiuni, contrar pct. 5), 7), 10) a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni aprobate prin Ordinul comun al Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal și CCCEC nr. 121/254/286-0/95 „Privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, conform cărora primirea sesizărilor, indiferent de locul și timpul comiterii faptelor infracționale sesizate, de plenitudinea datelor anunțate, se efectuează zilnic în orele de lucru, în cazul adresării persoanei cu plîngere, denunț sau autodenunț declarate oral, acestea se consemnează într-un proces – verbal semnat de persoana care face declarația și lucrătorul organului, care a primit sesizarea, înregistrarea sesizărilor se efectuează imediat după primirea lor și cerințelor din fișa de post a șefului de post, ofițerului operativ superior de sector, potrivit căruia șeful de post efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție, întreprinde măsuri în direcția prevenirii și descoperirii infracțiunilor, acționînd în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime din sectorul său de activitate, folosind situația de serviciu, intenționat n-a consemnat adresarea verbală a cet. Berliba Pavel Nicolai din 30 septembrie 2010 despre sustragerea din gospodăria sa din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești a bunurilor în sumă de 18 250 lei într-un proces – verbal și n-a transmis sesizarea pentru înregistrare, dar a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză, prin ce i-a cauzat dreptului ocrotit de lege a lui Berliba Pavel Nicolai - accesul la justiție daune considerabile, iar imaginea organelor de drept a fost prejudiciată.

Tot el, deținînd funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzenei Noi al CPR Telenești, numit în baza ordinului nr. 460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne și fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, avînd gradul special locotenent de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcînd grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldova nr. 416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor,

libertăților și intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit.d), f), g), m) al pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct.16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, la 18 februarie 2011, aproximativ ora 09³⁰, a pătruns în domiciliul lui Rusu Olga Semion din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, unde cu scopul obținerii informațiilor despre furtul de bunuri de la unitatea comercială a ÎI „Stîncaru Ludmila”, i-a demonstrat lui Rusu Vladislav Gheorghe arma din dotare pistol PM cu nr. ITT 4736K și i-a cerut să iasă din casă. În fața casei, intenționat l-a izbit pe Rusu Vladislav de gardul din plasă metalică și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. Ulterior, i-a adus lui Rusu Vladislav nefondat învinuiri în săvârșirea furtului, i-a cerut explicații unde s-a aflat în noaptea de 17 spre 18 februarie 2011 și să meargă la locul faptei, unde l-a impus să se descalțe pentru a compara urma depistată cu încălțămîntea sa. În circumstanțele menționate, ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură, întreprinse de către XXXXXXXXXX Fiodor, cetățeanului Rusu Vladislav Gheorghe i-au fost provocate dureri și suferințe puternice fizice și psihice.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei satului Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, în biroul de serviciu al procurorului Calugher Lilia, care exercita urmărirea penală pe acest dosar, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 a amenințat-o cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10¹⁰, deplasîndu-se cu automobilul său personal de la Procuratura raionului Telenești spre Comisariatul de Poliție al raionului Telenești, avîndu-l ca pasager pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae, care avea împuterniciri legale în baza ordonanței din 23 iunie 2011 de a percheziționa biroul de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 l-a amenințat cu violență. Ulterior, în timpul percheziției biroului său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, raionul Telenești, efectuate între orele 11¹⁴ – 11²⁰, l-a amenințat pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae cu depunerea plîngerilor la Procuratura generală și nu se supunea cerințelor de a nu discuta telefonic, îndrumîndu-l pe colegul său Viorel Bolocan, de a nu preda cheile de la safeu procurorului care urma să-i percheziționeze biroul de serviciu al acestuia.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copieii ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016, a amenințat procurorul Lilia Calugher, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în biroul de serviciu al procurorului Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu scopul intimidării și sistării activității de serviciu a procurorului, avînd asupra sa arma din dotare în virtutea funcției ce o deținea, a amenințat-o cu crearea neplăcerilor în serviciu și vătămarea integrității corporale și a membrilor ei de familie, vorbe care i-au provocat procurorului XXXXXXXXXX temere reală.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, situat în or. Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copieii ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016 a amenințat procurorul Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.” (vol. VI , f. d. 147-149).

2.1. Faptele constatate de prima instanță sunt calificate în baza:

„ - art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: „săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea armei”;

- art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi: „săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței”; (în redacția Legii din 18.04.2002);

- art. 327 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: „folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”; (în redacția Legii din 18.04.2002);

- art. 309¹ alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: „provocarea , în mod intenționat, a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice unei persoane, cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra

ei, dureri și suferințe care au fost provocate de către o persoană cu funcție de răspundere” (în redacția Legii din 18.12.2008);

- art. 303 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi: „amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale” (în redacția Legii din 18.04.2002);

- art. 349 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: „amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, rudelor lor apropiate, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane”.” (vol. VI, f. d. 156).

3. Sentința este atacată cu apelurile inculpatului și avocatului Crețu Doina, în numele inculpatului, precum și cu apelurile suplimentare declarate de avocatul Crețu Doina, în numele inculpatului, și de avocatul Murzac Angela, în numele inculpatului.

4. În apelul inculpatului se solicită: „ ... casarea sentinței Judecătoriei Orhei sediul Telenești, dispunând achitarea mea. Revocarea arestului aplicat în privința mea. Examinarea apelului în lipsa mea. Susțin declarațiile date în prima instanță.” (vol. VI, f. d. 172).

4.1. În susținerea apelului, inculpatul invocă: „ ... adoptînd sentința prima instanță s-a manifestat total în favoarea acuzării, ignorînd total poziția părții apărării, dînd o apreciere greșită a situației de fapt și a probelor administrate în instanța la solicitarea apărării... Potrivit actului de acuzare: la data de 12 martie 2008, aproximativ ora 16:30. pe strada centrală a s. Chiștelnița r. Telenești XXXXXXXXXX a inițiat o ceartă cu consăteanul său Ilie Furculiță în procesul căreia a îndreptat intenționat arma din dotare pistol PM cu numărul FIT 4736-k apropiînd-o de capul lui Ilie Furculiță, prin care i-a încălcat considerabil dreptul la integritate fizică și psihică garantat de Constituția Republicii Moldova. Acestă faptă în nici un caz nu putea fi calificată drept infracțiune prevăzută de art. 328 alin (2) lit.b) Cod penal, deoarece la data de 12 martie 2008 ora 16:30 eu nu-mi exercitam atribuțiile de serviciu conform fișei de post, nu mă aflam la locul de muncă și nici în misiuni de serviciu, fapte constatate în instanță. Depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune care reiese doar din exercitarea atribuțiilor de serviciu, dar nu și-n alte situații. Tot odată depășirea atribuțiilor de serviciu soldată cu aplicarea armei poate fi doar în cazul cînd în timpul serviciului arma a fost aplicată, iar noțiunea de aplicarea armei o regăsim în art. 20 alin.(2) al Legii nr. 218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor special și a armei de foc”. Partea vătămată Ilie Furculiță în cadrul ședinței a declarat că Donos a început al hărțui, l-a apucat de o mîină și Donos a căzut jos și i-a căzut jos ceva. Era treaz și s-a pornit acasă. Plîngerea a scris la insistența lui Condurari Veaceslav. La întrebarea inculpatului, Furculiță Ilie a zis că nu a fost amenințat cu pistol, nici nu a văzut pistol. De la Donos a căzut ceva jos și el a luat în mîină, însă nu era pistol. Martorul Stratulat Simion a declarat că a văzut cum Donos îl ținea de haine pe Ilie Furculiță. Donos nu vorbea cu răcnite. Nu a văzut la Donos pistol și nu a auzit amenințări din partea lui Donos. Martorul Prescureanu Valentin a declarat că nu a văzut conflict și a concretizat că nu a văzut armă la Donos. Martorul Chilimari Ion, care este martorul apărării a declarat că era prin anul 2008 împreună cu Popescu Tudor la un robinet din drumul din sat. a auzit vorbă și cînd s-au uitat pe drum era Furculiță și Donos. Ceva a căzut jos și Donos s-a aplecat și a ridicat și a pus în buzunar. A așteptat pînă au plecat Donos și Furculiță după ce au plecat. Nu a auzit vorbe amenințătoare rostite de Donos. Fiind examinat în instanța de judecată corpul delict tocul pentru armă și arma pistol PM FIT 4736-k, s-a constatat că tocul pentru armă dispune de o ruptură veche în partea unde poate XXXXXXXXXX pus la curea și ruptura a permis căderea armei jos la data de 12.03.2008. Fiind examinat în instanța de judecată raportul de expertiză complexă balistică și fizico-chimică nr. 2077/5078 s-a constatat că din arma de foc pistol PM FIT 4736-k nu au fost efectuate trageri, adică permite rezonabil să afirmăm cu cea mai mare probabilitate că arma pistol PM ITT 4736-k la data de 12.03.2008 nu a fost aplicată în sensul Legii nr. 218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor special și a armei de foc”. Fiind examinat în instanța de judecată Procesul verbal de stabilire a stării de ebrietate și natura ei din 12.03.2008, s-a constatat că XXXXXXXXXX era treaz.

Referitor la condamnarea mea privind comiterea infracțiunii prevăzute de an. 328 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe faptul de maltratare a cet. Ciorbă Alexandru. Adoptînd sentința de condamnare instanța nu a luat în calcul prevederile art. 281 alin.(2) CPP. Neindicarea a datei și locului cînd și unde se presupune că a fost comisă infracțiunea, creează mari impedimente în exercitarea deplină a dreptului la apărare, fapte neluate în calcul de instanța. Astfel instanța nu a dat aprecieri certificatului ce confirmă faptul că în vara anului 2008 eu m-am aflat în concediu, nefiind stabilit în instanța cînd a fost comisa infracțiune. Instanța nu a luat în calcul faptul ca în actul de acuzare nu este indicat locul comiterii infracțiunii, fiind indicat doar biroul primarului satului Scorteni însa unde se afla biroul primarului satului Scorteni instanța nu a stabilit.

Pe de altă parte în instanța de judecată a fost audiată partea vătămată care a declarat că a sesizat faptul de maltratarea sa sub influența Primarului s. Scorteni Daria Urechi, și că de fapt nu a fost maltratat de nimeni. Conform ordonanței de pornire a urmăririi penale pe acest fapt presupusa faptă ar XXXXXXXXXX fost comisă încă în anul 2004 și conform indicațiilor Prim adjunctului Procurorului General Procurorul C. Șușu era obligat să petreacă confruntarea între martorul Urechi Daria și T. Donos, acțiune neglijate de procuror, și neluate în calcul de instanța. Instanța nu a luat în calcul nici faptul ca Procurorul Șușu a neglijat și cererea mea prin care am solicitat această confruntare. Este de menționat că Procurorul Șușu C. a fost informat în faza de urmărire penală de către partea vătămată A. Ciorbă despre faptul că nu a fost maltratat și că a făcut declarații sub presiunea lui Urechi Daria. La rîndul său procurorul C. Șușu nu a întreprins nici o măsură dar a sesizat instanța, fapte neluate în calcul de instanța. Instanța nu a apreciat just declarațiile martorului Urechi Olga... în cadrul ședinței de judecată au fost cercetate probe prin care s-a constatat cert că eu cu primarul Urechi Daria eram în conflicte, fapt ce ultima a pus la cale răfuiala în urma unui plan bine chibzuit, precum că eu am aplicat violență în biroul ei în privința lui Ciorbă Alexandru ... Drept probă că procurorul o adus-o instanței în vederea susținerii învinuirii pe acest capăt de acuzare, este doar declarațiile lui Ciorbă și plîngerea sa, făcute în faza urmăririi penale, care nu au fost primite. Doar aceste acte pe care procurorul le pune drept suport al învinuirii, fără ca să fie susținute de însăși partea vătămată, nu puteau servi la condamnarea mea în baza art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal... în actul de condamnare, este stipulat că lui Ciorbă i-au fost cauzate dureri fizice. Potrivit art. 97 pct. 2) CPP, în procesul penal se constată prin anumite mijloace de probă, următoarele circumstanțe: existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale-prin raportul expertizei medico-legale. La materialele cauzei penale lipsește un raport de expertiză medico-legală a lui Ciorbă Alexandru, prin care să constate consecințele faptei sesizate de el. Si aceste circumstanțe nu au fost luate în calcul de instanța.

Referitor la condamnarea mea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, pe faptul de tănuire a infracțiunii de furt de la Pavel Berliba. În cadrul audierii în ședință de judecata a martorului acuzării Eftodii Vasile și anume la

întrebarea inculpatului dacă a făcut serviciul militar, cunoaște gradele militare și ce grad avea acel polițist care a fost la el acasă în legătură cu investigarea furtului de instrumente, Vasile Eftodi a declarat: acel polițist care a fost la el acasă avea grad de locotenent major, afirmând cu certitudine. În cadrul ședinței de judecată a fost examinat ordinul Ministerului Afacerilor Interne prin care lui XXXXXXXXXX i-a fost atribuit gradul de locotenent major de poliție și s-a constatat că la data de 30 septembrie 2010, eu aveam grad de locotenent de poliție și nu locotenent major de poliție... La data de 30 septembrie 2010 zi când m-i se încredințează că am comis infracțiunea de abuz de putere, eu nu am fost la serviciu. Partea vătămată XXXXXXXXXX confundă anumite date. Faptul că în acea zi eu nu am fost la serviciu se confirmă prin probele: declarațiile lui Meleca Ion, Stroncea Anatolie; Cravciuc Victor; certificatul(copie) eliberat de biserica din s. Chiștelnița, prin care se confirmă cert că la data de 30 septembrie 2010 eu am participat la cununia finului Ion. Tot odată prin declarațiile lui Ciudac Vasile s-a stabilit că este vecin cu locuința lui Pavel Berliba. A văzut cum la Pavel Berliba se aflau polițiști, anotimpul fiind iarna, afară era frig și omăt. Prin urmare, coraborând declarațiile martorilor se stabilește cert un alibi al meu pentru data de 30.09.2010 zi când se presupune că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod Penal. Referitor la condamnarea mea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin. (1) Cod Penal, pe faptul acțiunilor de tortură asupra lui XXXXXXXXXX. Partea apărării a adus suficiente probe ce contrazic în totalmente acuzarea și anume: declarațiile părții vătămate Rusu Vladislav... Fiind îndreptat la examinarea medico-legală XXXXXXXXXX a încercat să manipuleze situația de fapt prin simplu fapt că avea pe față sa unele leziuni obținute în alte circumstanțe și în mod grosolan a încercat să inducă în eroare medicul legist... aceste probe ale aparării, instanța le-a apreciat în defavoarea inculpatului. Motivul ce l-a determinat pe XXXXXXXXXX să declare un delict calomnios este că ultimul manifestă ură asupra persoanei mele fiindcă l-am documentat cu un caz de furt de locuință. Instanța nu a luat în calcul faptul că eu nu am avut intenția de a obține informații de la Rusu Vladislav și nici nu am obținut circumstanțe care se constată prin certificatul eliberat de Procurorul E. Tocarciuc prin care se confirmă că lui XXXXXXXXXX nu i-a fost atribuită nici o calitate în dosarul de furt de la Stîncaru Ludmila... În cadrul ședinței de judecată am solicitat dispunerea efectuării expertize complexe psihiatrico-psihiologice-medico-legală (narcologică-legală) a părții: vătămate Rusu Vladislav, însă instanța a refuzat să dispună o asemenea expertiză. În astfel de împrejurări condamnarea la acest capăt este doar declarativă și presupusă, ne având suport legal și întemeiat. Referitor la condamnarea mea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (2) și art. 349 alin. (1) Cod penal, acțiuni presupuse comise la data de 24 iunie 2011. Fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată Lilea Calugher a declarat că în birou a intrat polițistul T.Donos și I.Negruță și a început săi reproșeze că instrumentează dosare la comandă, T.Donos i-a zis că va depune plîngerii la Procuratura Generală invocînd că să nu uite că are familie și copii. Donos era în uniformă de serviciu și avea arma asupra sa. A plecat la percheziție și în fața IP Telenești a auzit cum Donos a zis că va mîntui toți procurorii, că le va rupe picioarele. Aceste fapte le-a perceput ca amenințare reală. Fiind audiat partea vătămată XXXXXXXXXX ultimul a declarat că a fost amenințat în timp ce se afla în automobilul meu personal. Această amenințare nu a auzit-o nimeni și nu a văzut nimeni. Fiind audiat martorul Ion Negruță, ultimul a confirmat faptul că s-a aflat în biroul lui Lilea Calugher situat în incinta Procuraturii r. Telenești și a auzit toată discuția lui XXXXXXXXXX și a lui Lilea Calugher însă amenințări nu au existat. Dono' insista să i se comunice motivul citării la procuratură. Faptul că eu nu am comis amenințare asupra procurorilor este confirmat pe deplin și prin procesele verbale cu privire la percheziție care au fost examinate în ședința de judecată. Cu referire la condamnarea mea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) și art. 303 alin.(2) Cod penal, presupus comisă la data de 18.11.2011 pot spune că de asemenea este una nefondată, acuzarea nu a dispus de probe pertinente referitor la acest fapt. Însăși Calugher Lilea comunică că de fapt eu nu am rostit cuvinte amenințătoare, ea percepând prezența mea drept amenințare, procurorul califică altfel. Instanța nu a calificat corect faptele date.

Solicit Instanța de Apel să dispună examinarea cauzei pe baza probelor acumulate în prima Instanța și prin decizie motivată să dispună achitarea mea pe toate capetele de acuzare, deoarece în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe ce ar demonstra nevinovăția mea. Renunț la aplicarea institutului prescripției, deoarece cauza a fost deja examinată și instanța urmează să se expună asupra învinuirii nefondate, susținută de procuror.” (vol. VI, f. d. 168-172).

5. În apelul avocatului Crețu D. se solicită: „ ... casarea sentinței Judecătorei Orhei sediul Telenești, dispunînd achitarea inculpatului Donos Tudor. Revocarea arestului aplicat în privința inculpatului XXXXXXXXXX.” (vol. VI, f. d. 177 verso).

5.1. În susținerea apelului, avocatul Crețu D. invocă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția acestuia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza condamnării lui Donos T. n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Se evidențiază că apelul nominalizat este, în principiu, identic, după conținut și cerințe, cu apelul declarat de inculpat.

5.2. În apelul suplimentar, avocatul Crețu D. invocă: „ ... participarea la ședința de judecată în calitate de acuzator de stat a procurorului Constantin Șușu, după ce el a fost înlăturat, este o acțiune ilegală, care contravine principiului legalității procesului penal. În astfel de împrejurări instanța era obligată să verifice legalitatea participării la ședință a Procurorului C. Șușu, deoarece ultimul fusese înlocuit, și să dispună înlăturarea încălcării legii. Anume în ședința de judecată în cauză urma să fie prezent obligatoriu Procurorul Tudor Grati, dar nu procurorul Șușu Constantin. În consecință sînt aplicabile prevederile art.251 alin.(2);(3) al Codului de procedură penală... Prin urmare, dezbaterile judiciare și ultimul cuvînt al inculpatului, în prezentul proces penal de învinuire a lui XXXXXXXXXX, este lovit de nulitate, nulitate care nu poate XXXXXXXXXX înlăturată în nici un mod, și această nulitate afectează sentința de condamnare care se contestă. Codul de procedură penală nu a prevăzut o modalitate clară de înlăturare a nulităților cînd a fost admisă în special, la participarea părților în cazuri obligatorii, dar a prevăzut încetarea procesului penal în temeiul art. 275 pct.9) potrivit căreia: Urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 9) există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală. Prevederile art. 251 alin. (2); (3) al Codului de procedură penală, întrunesc perfect componența art. 275 pct.9) CPP, de aceia în cazul dat procesul penal de învinuire a lui XXXXXXXXXX urmează a fi încetat în ședință preliminară... La acest compartiment este relevantă jurisprudența CEDO în cauza Ștefan vs România din 06.04.2010, CEDO consideră că Statul este cel care trebuie să își asume erorile comise de parchet sau de instanța de judecată și, că acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză. Tot odată este de menționat că în prezentul proces există nulitatea cu privire la sesizarea instanței... procurorul care a sesizat instanța nu a invocat în rechizitoriu argumentele care le-a adus XXXXXXXXXX în apărarea sa, limitînduse doar la anumite fapte. Deși în procesul verbal de audiere a învinuitului XXXXXXXXXX, el a indicat că susține total declarațiile date în calitate de bănuît. Astfel în actul de sesizare a instanței lipsește versiunea de apărare a învinuitului și rezultatul verificării a acesteia, așa cum prevede art. 296 alin.(2) CPP, prin care organul de acuzare i-a încălcat flagrant lui XXXXXXXXXX dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO. În actul de sesizare a instanței și anume în dispozitivul rechizitoriului, nu este încadrat juridic conform cărei lei lui XXXXXXXXXX i-a fost calificată

calitatea de persoană publică, ca ulterior să fie constatat dacă ultimul este subiectul infracțiunilor ce i se încredințează, circumstanțe obligatorii potrivit art. 296 alin.(2) CPP, fapt ce face neclaritatea învinuirii aduse... la data de 24 iunie 2011 și pînă la data de 18 ianuarie 2013, cînd a fost trimis dosarul în judecată a expirat mai mult de 2/3 din termenul de atragere la răspundere penală... prin urmare această circumstanță prin prisma art. 76 alin. (1) lit. 1) Cod penal, constituie circumstanță atenuantă și procurorul era obligat să o includă în actul de sesizare a instanței, însă nu a făcut-o, prin care iarăși i-a încălcat flagrant lui XXXXXXXXXX dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO... Este de menționat că la materialele cauzei penale există o ordonanță adoptată de prim adjunctul Procurorului General Andrei Pîntea din 13 iunie 2011 prin care a retras cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXX din gestiunea Procuraturii Telenești pe motivul încălcării termenului rezonabil și în scop de a fi exercitată urmărirea penală mai operativ și complet a trimis-o spre examinare Procurorului r. Singerei. Prin urmare în actul de sesizare a instanței nu a fost indicată circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. 1) Cod penal, depășirea termenului rezonabil de examinare a cauzei de către Procuratura Telenești, fapt ce a determinat Procurorul ierarhic superior retragerea acestei cauze din gestiunea Procuraturii Telenești. Tot odată în actul de sesizare a instanței este inclusă învinuirea lui XXXXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe faptul de aplicare a violenței lui XXXXXXXXXX, însă învinuirea contravine prevederilor art. 281 alin.(2) CPP, nu este inclusă ora, data, anul și locul comiterii faptei. În punctul 2 al informației anexate la rechizitoriu, este prevăzut că la 29 septembrie 2009 XXXXXXXXXX a fost pus sub învinuire în baza art. 328 alin. (2) lit. b); art.328 alin.(2) lit. a); art. 327 alin(1) și art. 309/1 alin.(1) Cod penal. Această informație este una ce nu corespunde realității, afectează grav actul de sesizare a instanței, ori o acuzare unică lui XXXXXXXXXX i s-a adus la data de 26 decembrie 2012, cînd a fost dispusă și măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi țara. Este de menționat că în privința lui XXXXXXXXXX a fost adoptată o ordonanță de punere sub învinuire dar nu la 29 septembrie 2009. XXXXXXXXXX a depus referință la rechizitoriu, care nu a fost adusă la cunoștință participanților la ședință. Tot odată instanța a admis o nulitate la calificarea subiectului special al infracțiunilor, cît și neclaritatea învinuirii aduse inculpatului. Astfel la infracțiunea prevăzută de art. 309/1 cod penal, subiectul special al infracțiunii este persoana cu funcție de răspundere, dar în actul de sesizare a instanței este inclus persoana publică. Noțiunea de persoană publică nu era introdusă în Codul penal în anul 2008 cînd se presupune că XXXXXXXXXX a comis infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) și art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, de aceea caracterul infracțional al faptei în privința lui XXXXXXXXXX urma să fie stabilit conform legii din momentul cînd se presupune că a fost comisă fapta, adică din 2008, or în cazul dat a fost încălcată prevederile art. 10 din Codul penal. Aceiași situație este și-n cazul de condamnare a lui XXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327alin. (1) cod penal, deoarece subiectul special al infracțiunii - persoana publică nu era introdus în legea penală la data de 30 septembrie 2010, cînd se presupune că a fost comisă fapta de abuz în serviciu.”

6. În apelul suplimentar avocatul Murzac A. solicită: „ ... admiterea apelului și casarea integrală a Hotărârii Judecătorei Telenești din 01.03.2017 și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în temeiul căreia condamnatul Tudor Donos.

Să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2) lit. b) din Codul Penal (I capătul de acuzare privind pretinsa amenințare a lui Furculiță Ilie cu pistolul din dotare), în temeiul art. 390 alin. 1) pct. 3) deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii (mai ales în condițiile în care există o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale care nu a fost anulată corespunzător art. 287 alin. 4) CPP - ceea ce constituie motiv de încetare a procesului penale în temeiul art. 391 alin. 1) pct. 5) din CPP).

Să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2) lit. a) din Codul Penal (I capătul de acuzare privind pretinsa maltratare a lui XXXXXXXXXX), în temeiul art. 390 alin. 1) pct. 4) CPP deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală în cumul cu art. 390 alin. 1) pct. 3) din CPP deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 1) din Codul Penal (III capătul de acuzare privind pretinsa tăinuire de la înregistrare a plângerii lui Berliba Nicolae), în temeiul art. 390 alin. 1) pct. 3) din CPP deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin. 1) din Codul Penal (IV capătul de acuzare privind pretinsa torturare a lui XXXXXXXXXX), în temeiul art. 390 alin. 1) pct. 4) CPP deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală, în cumul cu art. 390 alin. 1) pct. 3) din CPP deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 303 alin. 2) și 349 alin. 1) din Codul Penal (V, VI, VII capetele de acuzare privind pretinsa amenințare a procurorilor și pretinsul amestec în activitatea organului de urmărire penală), în temeiul art. 390 alin. 1) pct. 3) din CPP deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.”

6.1. În susținerea apelului suplimentar, avocatul Murzac A. invocă:

„ ... ținând cont că prevederile art. 328 al. (2), lit. a) și art. 309/1 alin. 1) din Codul Penal au fost abrogate începînd cu 21.12.2012, fapt cunoscut foarte bine de către procuror (a se vedea în acest sens fila 5 alin. 7 precum și fila 15 alin. 2 din rechizitoriu), cum putea procurorul să ceară, iar instanța de judecată să-l recunoască vinovat pe condamnatul Tudor Donos de comiterea unor infracțiuni (art. 328 al. (2), lit. a) și art. 309/1 alin. (1) din Codul Penal) care, începînd cu 21.12.2012, nu mai sunt prevăzute drept infracțiuni în cuprinsul Codului Penal. Prima instanță a încălcat principiul neadmiterii condamnării de două ori a inculpatului pentru una și aceeași faptă (noii bis in idem),(motive de recurs, cu atât mai mult (a fortiori) motive de apel prevăzute de art. 427 alin. 1) pct. 14) din CPP) respectiv a comis o eroare de drept din motiv că:

- nu s-a expus asupra temeiniciei și legalității Ordonanței procurorului ierarhic superior (Prim adjunctul Procurorului General Andrei Pîntea) din 18.04.2011 (f. d. 3 vol. I) care, în temeiul art. 287 alin. 1) din CPP (articol declarat neconstituțional potrivit HCC nr. 12 din 14.05.2015, articol abrogat prin Legea nr. 197 din 28.07.2016) a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale emisă de procurorul în procuratura raionului Telenești din 17.04.2008 sub pretext că cercetarea ar fi fost incompletă și a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 328 alin. 2) lit. b) din Codul Penal (ordonanța se referă la capătul de acuzare privind pretinsa amenințare a lui Furculiță Ilie de către condamnatul Tudor Donos cu arma din dotare la 12.03.2008 aproximativ la 18:00 pe strada centrală a satului Cliiștelinita r-nul Telenești).

- nu s-a expus asupra temeiniciei și legalității Ordonanței procurorului ierarhic superior (Prim adjunctul Procurorului General Andrei Pântea) din 18.04.2011 (f.d.6 vol. I) care, în temeiul art. 287 alin. 1) din CPP (articol declarat neconstituțional potrivit HCC nr. 12 din 14.05.2015, articol abrogat prin Legea nr. 197 din 28.07.2016), a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale emisă de procurorul în procuratura raionului Telenești din 09.10.2009 sub pretext că cercetarea ar fi fost incompletă și a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 328 alin. 2) lit. a) din Codul Penal (ordonața se referă la capătul de acuzare privind pretinsa maltratare a lui XXXXXXXXXX de către condamnatul Tudor Donos în vara anului 2004 (ulterior se pretinde că a fost vara anului 2008) în biroul primarului Scorțeni r-nul Telenești).

- nu s-a expus asupra temeiniciei și legalității Ordonanței procurorului ierarhic superior (Procurorul raionului Sîngerei) din 17.11.2011 (f.d.9 vol. I) care, în temeiul art. 287 alin. 1) din CPP (articol declarat neconstituțional potrivit HCC nr. 12 din 14.05.2015, articol abrogat prin Legea nr. 197 din 28.07.2016) a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale emisă de procurorul în procuratura raionului Sîngerei din 11.11.2011 sub pretext că cercetarea ar fi fost incompletă și a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 303 alin. 2) din Codul Penal (ordonața se referă la capetele de acuzare privind pretinsa amenințări și pretinsul amestec în înfăptuirea justiției a condamnatului Tudor Donos la 24.06.2011, apoi la 17.11.2011 în incinta procuraturii r-lui Telenești, în timpul deplasării cu automobilul și la locul efectuării percheziției la postul de poliție din satul Brînzenei Noi).

Motiv de apel: prima instanță a încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatului Tudor Donos consacrat de art. 6 CEDO, din motiv că: - a cercetat unilateral cauza penală preluând și copiind în cuprinsul hotărârii atacate pasaje întregi din rechizitoriul procurorului.

- nu a supus fiecare capăt de acuzare unei judecări efective, neapreciind fiecare probă luată una câte una și apoi în ansamblu și interconexiunea lor pentru a se putea aprecia pertinenta, concludenta și utilitatea probelor potrivit cerințelor obligatorii ale art. 6 pct. 33 - 35) și art. 93, 95 din CPP. Or, este contrar dreptului inculpatului la un proces echitabil să faci o simplă enumerare a probelor acuzării fără a face o minima analiză a dovezilor luate una câte una (ut singuli).

- a calificat în mod eronat drept probe și a pus la baza sentinței de condamnare înscrisuri care nu pot fi calificate nici mijloace de probă și nici procedee probatorii în sensul în sensul capitolului III din CPP ci simple acte de procedură (plîngeri, ordonante și rapoarte)

- a ignorat și nu a dat nici o apreciere a probelor prezentate de partea apărării (lista probelor apărării este anexată la materialele cauzei)

- nu a făcut o minima analiză a elementelor infracțiunilor imputate condamnatului Tudor Donos sub aspectul laturii obiective și a laturii subiective.

I capăt de acuzare: analiza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2) lit. b) din Codul Penal: Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică l-a amenințat pe Furculiță Ilie cu arma din dotare. Or, atîta timp cît mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile (mai mult nu identificat originea și scopul contradicțiilor), considerăm că în virtutea principiului prezumție nevinovăției, aplicînd principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului (in dubio pro reo) conchidem că condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. În baza declarațiilor martorilor apărării Stratulat Ion, se poate afirma cu certitudine doar faptul că condamnatul avea asupra sa arma din dotare, că această armă a căzut jos și că această armă a fost ridicată și ținută în poziție verticală de către condamnat, iar acest fapt se confirmă prin procesul-verbal de examinare a tocului de armă precum și prin depozițiile martorilor apărării și prin depozițiile martorilor acuzării (Stratulat Ion, Popescu Tudor, Chilimari Ion). Sub aspectul laturii subiective, avînd în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție iar potrivit martorilor audiați arma nu a fost îndreptată spre partea vătămată, ci a fost ridicată și ținută în poziție verticală de către făptuitor conchidem că condamnatul Tudor Donos nu a prevăzut și nu a urmărit săvârșirea excesului de putere, astfel încât, în acțiunile inculpatului lipsește intenția din cadrul laturii subiective a infracțiunii...

II capăt de acuzare: Analiza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2) lit. a) din Codul Penal: Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul l-a bătut pe XXXXXXXXXX. Mai mult, partea vătămată și-a schimbat declarațiile date în cadrul urmăririi penale susținînd în fața instanței de judecată că nu a fost maltratat de condamnat. Or, atîta timp cît mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile (mai mult nu identificat originea și scopul contradicțiilor), considerăm că în virtutea principiului prezumție nevinovăției, aplicînd principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului (in dubio pro reo) conchidem că condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. În baza înscrisurilor care confirmă relațiile ostile dintre Tudor Donos și Ureche Daria (f. d. 22-35 vol. III, f. d. 39 vol. III declarațiilor martorilor apărării Ureche Olga și Ciorbă Alexandru, se poate afirma cu certitudine faptul că XXXXXXXXXX nu a fost maltratat de XXXXXXXXXX, ci a fost influențat de către Ureche Daria să depună plîngere împotriva rivalului său Tudor Donos. Partea acuzării nu a stabilit timpul comiterii pretinsei infracțiuni (neputîndu-se verifica autenticitatea declarațiilor părților - existența alibiilor) și nici nu a dovedit existența urmărilor prejudiciabile din conținutul laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2) lit. a) din Codul Penal, adică existența leziunilor corporale pe corpul părții vătămate XXXXXXXXXX. Or, atîta timp cît partea acuzării nu poate verifica declarațiile părții pretins vătămate sub aspectul provocării consecințelor prevăzute de legea penală (existența, caracterul și gravitatea leziunilor corporale) prin unica dovadă admisibilă în acest sens - expertiza medico legală potrivit cerințelor imperative ale art. 97 alin. 2) din CPP, instanța nu avea dreptul să condamne inculpatul în lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2) lit. a) din Codul Penal (acțiunea și urmarea prejudiciabilă din cadrul laturii obiective). Sub aspectul laturii subiective, avînd în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție iar potrivit declarațiilor părții vătămate, martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi admisibile a maltratării și cauzării leziunilor corporale

conchidem că condamnatul Tudor Donos nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încît, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

III. Capăt de acuzare: Analiza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 1) din Codul Penal: Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul a folosit situația de serviciu în scopuri personale sau existența unui interes material sau de altă natură care l-ar fi determinat să săvârșească infracțiunea (potrivit calificativelor în vigoare la data formulării învinuirii - infracțiunea avea mai multe elemente decît în foma actuală). Or, atîta timp cît mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile {mai mult nu identificat originea și scopul contradicțiilor}, considerăm că în virtutea principiului prezumție nevinovăției, aplicînd principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului (in dubio pro reo) conchidem că condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. Ținînd cont că legea penală care înăsprește răspunderea penală potrivit art. 10 alin. 2) din Codul Penal nu are caracter retroactiv, iar modificarea legii penale în sensul înlăturării unor elemente și circumstanțe din norma de incriminare are ca efect înăsprirea legii (în sensul că facilitează atragerea la răspundere penală a unui cerc mai mare de făptuitori), conchidem că partea acuzării și instanța era obligată să dovedească că la baza faptelor inculpatului exista un interes material sau a alte interese personale. Or, nici partea acuzării și nici instanța nu a putut identifica și dovedi faptul că inculpatul a acționat în scopul realizării unui interes material sau în alte interese personale. Astfel, neîndeplinirea sau îndeplinirea în mod defectuos a unui act de către făptuitor trebuie să aibă neapărat la bază un interes material ori alte interese personale, dacă aceste acțiuni sau inacțiuni au cauzat daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice. Dacă aceste urmări lipsesc, nu poate fi vorba de răspundere penală. Prin interes material se înțelege ideea prin care făptuitorul urmărește scopul de a dobândi bunuri materiale, bani sau alte avantaje patrimoniale în folosul său prin îndeplinirea sau neîndeplinirea abuzivă a atribuțiilor sale de serviciu, dacă aceasta nu cade sub incidența coruperii pasive. Prin alte interese personale se înțelege dorința făptuitorului de a avea alte avantaje, nepatrimoniale, prestări servicii, acceptare de funcții sau protecție de serviciu, susținere profesională sau de a-și ascunde incompetența etc., dacă aceasta nu cade sub incidența coruperii pasive. Sub aspectul laturii subiective, avînd în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, considerăm că în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 1) din Codul Penal. Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului tănuirii infracțiunii de la înregistrare, conchidem că condamnatul Tudor Donos nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încît, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

IV. Capăt de acuzare: Analiza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin. 1) din Codul Penal: Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul l-a torturat pe XXXXXXXXXXXX în scopul obținerii informațiilor despre furt. Or, atîta timp cît mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile (mai mult nu identificat originea și scopul contradicțiilor), considerăm că în virtutea principiului prezumție nevinovăției, aplicînd principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului (in dubio pro reo) conchidem că condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. Sub aspectul laturii subiective, avînd în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, considerăm că în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 309/1 din Codul Penal. Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului torturării persoanei, conchidem că condamnatul Tudor Donos nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încît, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.”

V. Capăt de acuzare: inculpatul XXXXXXXXXXXX a negat acuzațiile aduse de procurori și a declarat că nu a amenințat și nici nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului XXXXXXXXXXXX (f. d. 131-138 vol. III). Declarațiile martorului (procurorul) Iarmaliuc Liudmila nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare pentru că sunt lipsite de concretețe și pertinentă, întrucît aceasta a auzit doar faptul că în biroul colegei Lidia Calugher aceasta discută pe un ton ridicat cu condamnatul Tudor Donos, iar alte detalii din care ar rezulta existența faptului amenințării nu a putut relata (f. d. 153, 169 voi. II). Declarațiile martorului Bunduchi Anatolie nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare pentru că sunt lipsite de concretețe și pertinentă, întrucît aceasta nu a asistat nemijlocit în momentul pretinsei amenințări a procurorilor, a fost prezent doar în momentul cînd condamnatul Tudor Donos nu a părăsit biroul la somarea procurorului Lilia Calugher ci a insistat să rămână în biroul unde se efectua percheziția în calitate de martor asistent (f. d. 172 vol. II). Declarațiile martorului Bolocan Viorel nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare pentru că sunt lipsite de concretețe și pertinentă, întrucît aceasta nu a asistat nemijlocit în momentul pretinsei amenințări a procurorilor. Dimpotrivă a auzit cum procurorul XXXXXXXXXXXX i-a cerut condamnatului Tudor Donos să tacă din gură l-a amenințat că-l închide, (f. d. 176 vol. II). Declarațiile martorului Negruță Ion nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Mai mult martorul susține că a fost citat și s-a aflat în preajma biroului Lilia Calugher însă nu a auzit certuri sau amenințări.(f. d. 178 vol. II). Dovezi ale acuzării: 1. Declarațiile procurorului XXXXXXXXXXXX care susține că condamnatul XXXXXXXXXXXX fiind citat la procuratură în biroul de serviciu al procurorului Lilia Calugher între părți a avut loc un conflict, în cadrul căruia condamnatul avea un comportament foarte agresiv, avînd asupra sa și arma din dotare. Amenințarea nu a fost concretizată de procuror acestea rezumându-se la expresii generale de genul îi va termina pe toți procurorii, va crea probleme la toți procurorii, amenința procurorii cu răfuiala fizică, iar imixtiunea în activitatea procurorului s-a concretizat prin refuzul condamnatului XXXXXXXXXXXX de a părăsi biroul unde se efectua percheziția și insistența acestuia de a participa în calitate de martor asistent (f. d. 152, 161 voi. II).

VI. Capăt de acuzare: Inculpatul XXXXXXXXXXXX a negat acuzația și a declarat că nu a amenințat și nici nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului XXXXXXXXXXXX. (f. d. 52 vol. III, f. d. 131-138 vol. III). Declarațiile martorului Furtună Ion nu susține învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, întrucît acesta nu a fost prezent în momentul pretinselor fapte ale amenințării, respectiv susține că condamnatul Tudor Donos a predat benevol arma din dotare, a indicat că XXXXXXXXXXXX și Tudor Donos erau citati, iar condamnatul Tudor Donos a fost amenințat de procurorul Burduia Nicolae cînd se

..... și Tudor Donos erau agitați, iar condamnatul Tudor Donos a fost amenințat de procurorul Burduja Nicolae că nu se deplasau în mașină (f. d. 179 vol. II). Declarațiile martorului Cavca Viorel nu susține învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Dimpotrivă acesta susține că s-a deplasat în interior automobilului de serviciu și se afla pe banceta din spate cu procurorul Nicolae Burduja, dar nu a auzit de la condamnatul Tudor Donos careva amenințări în adresa procurorilor, respectiv nu a văzut ca condamnatul XXXXXXXXXXX să fi împiedicat la efectuarea percheziției în biroul său (f. d. 186 vol. II). Declarațiile martorului Bunduchi Anatol nu susține învinuirile, spune că Donos avea un conflict cu procurorii, era agitat și poate a scăpat careva cuvinte. Procesul-verbal de percheziție semnat de procurorul Burduja Nicolae din 24.06.2011 în cuprinsul căruia, în special la rubrica obiecțiile și explicațiile participanților nu a fost consemnat nici o faptă (amenințări sau imixțiuni în efectuarea percheziției) de care este învinuit condamnatul Tudor Donos (f. d. 150 vol. III)... Declarațiile părții vătămate Burduja Mihail procuror adjunct al Procuraturii Telenești, care susține în principal în timpul deplasării cu automobilul lui Tudor Donos a fost amenințat cu cuvintele: „o să vă mântui pe toți procurorii, iar ție personal am să-ți rup picioarele”. Ajungând la CPR. Telenești condamnatul Tudor Donos a refuzat predarea armei din dotare comisarului adjunct Furtună Ion, era agitat, adresa amenințări și cuvinte necenzurate, comunica la telefon și a l-a determinat pe Bolocan Viorel să refuze predarea cheilor de la safeu (f. d. 165 vol. II). Reprezintă o probă lipsită de concludență și inutilă acuzării pentru că nu a fost coroborată, susținută și confirmată prin alte mijloace de probă, iar condamnatul neagă această acuzație, respectiv în favoarea acestuia operează prezumția de nevinovăție, (f. d. 52 vol. III). Mai mult, declarațiile părții pretins vătămate nu au fost coroborate și susținute de alte dovezi (un cuvînd împotriva altuia), iar în aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că Tudor Donos a negat învinuirile aduse de partea vătămată iar în favoarea condamnatului operează prezumția nevinovăției, conchidem că declarațiile părții vătămate sunt lipsite de concludență și inutile soluționării cauzei penale potrivit art. 6 pct. 33), 34), 35), 36) și 95 din CPP. Or, (Testis unus testis nullus) cu un singur martor nu exista mărturie... Raportul procurorului interimar din 24.06.2011 nu constituie mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul capitolului III din CPP (nicăieri în cuprinsul capitolului nu este descris că ordonanțele adoptate în cadrul cauzei penale pot fi administrate în calitate de mijloace de probă sau procedeu probatoriu), ci un simplu mijloc de înștiințare a superiorilor despre faptele constatate de către inferiorul care raportează. Raportul procurorului adjunct al raionului Telenești din 18.11.2011 nu constituie mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul capitolului III din CPP (nicăieri în cuprinsul capitolului nu este descris că ordonanțele adoptate în cadrul cauzei penale pot fi administrate în calitate de mijloace de probă sau procedeu probatoriu), ci un simplu mijloc de înștiințare a superiorilor despre faptele constatate de către inferiorul care raportează. Ordinele de numire în funcție a procurorilor - nu constituie probe pertinente. Ordonanțele de pornire a cauzelor penale, ordonanțele de formare a grupului de procurori etc. nu constituie probe pertinente ci acte de procedură potrivit celor menționate supra. Informația privind convorbirile telefonice ale abonatului 060202581 prin care se pretinde că se stabilește locul aflării acestuia la 24.06.2011 nu poate constitui probă concludentă, pentru că nu reflectă conținutul convorbirilor telefonice (cine și ce a spus). Mai mult, aceste informații nu au fost supuse unei minime analize, nefiind indicat cine, de pe ce număr, la ce oră, pe cine, pe ce număr de telefon ar fi efectuat apel sau apeluri telefonice. Or, faptul că s-a anexat la materialele cauzei informații de la operatorii de telefonie mobilă doar pentru a mai îngroșa dosarul penal, nu poate fi folosit în calitate de dovezi ale acuzării.

VII. Declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX a negat acuzația și a declarat că nu a amenințat și nici nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului XXXXXXXXXXX (f. d. 131-138 vol. III) Declarațiile martorului Donos Galina care susține că a fost împreună cu fratele său Tudor Donos la procurorul XXXXXXXXXXX la procuratura Telenești la 17.11.2011 și l-a așteptat pe acesta în coridorul instituției în preajma ușii procurorului, însă nu a auzit careva certuri sau amenințări din direcția biroului. Dovezi ale acuzării: Declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXXX care pretinde că la 17.11.2011 aproximativ la ora 13:00 în coridorul Procuraturii raionului Telenești a fost amenințată de către condamnatul Tudor Donos, pretinzând că acesta i-a spus că îi va crea probleme mari dumneai și familiei sale și el se va clarifica cu dumneai pentru faptul că pornește dosare în privința lui (f. d. 167 voi. II). Declarațiile părții pretins vătămate nu au fost coroborate și susținute de alte dovezi (un cuvînd împotriva altuia), iar în aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că Tudor Donos a negat învinuirile aduse de partea vătămată iar în favoarea condamnatului operează prezumția nevinovăției, conchidem că declarațiile părții vătămate sunt lipsite de concludență și inutile soluționării cauzei penale potrivit art. 6 pct. 33), 34), 35), 36) și 95 din CPP. Or, (Testis unus testis nullus) cu un singur martor nu exista mărturie, în caz contrar, oricine ar putea fi învinuit și condamnat în baza declarațiilor unei singure persoane, respectiv, cu același succes condamnatul Tudor Donos ar putea l-ar putea învinui pe procurorul Lidia Calugher că ar fi fost amenințat de aceasta.

Analiza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. 2) și 349 din Codul Penal: Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul s-a amestecat în înfăptuirea justiției sau a amenințat procurorii. Or, declarațiile procurorilor nu au fost susținute prin alte mijloace de probă, ci dimpotrivă au fost combătute prin depozițiile martorilor apărării, astfel încît, în virtutea principiului prezumție nevinovăției, aplicînd principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului (in dubio pro reo) conchidem că condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. Faptul că inculpatul a insistat să asiste în calitate de martor asistent la efectuarea percheziției în biroul colegului său de serviciu nu poate fi calificat drept amestec în înfăptuirea justiției, ci reprezintă expresia unei dorințe firești a condamnatului de a nu admite fraude în cadrul acțiunii procedurale, mai ales în condițiile în care procurorii de la procuratura Telenești li s-a pus "pata" serios pe polițiști (fiind evident că merge vorba de orgolii și acte revanșarde pe fundalul unor relații ostile) și doreau neapărat să găsească "ceva" în birourile polițiștilor percheziționați. Astfel, asistarea persoanei percheziționate sau martorilor asistenți la efectuarea percheziției nu reprezintă un amestec în actul de justiție ci dimpotrivă contribuie la înfăptuirea actului de justiție (lato sensu), constituind o garanție în plus împotriva unor eventuale fraude organizate. Astfel, în condițiile în care actul procedural al percheziției a fost finalizat cu succes, iar în cuprinsul procesului-verbal nu a fost consemnat careva acțiuni nedefinite de amestec provenite din partea persoanelor percheziționate. Sub aspectul laturii subiective, avînd în vedere că infracțiunile descrise se săvârșesc doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, considerăm că în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 303 din Codul Penal. Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului amenințării sau amestecului în înfăptuirea justiției, conchidem că condamnatul Tudor Donos nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încît, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.?"

7. Procedura privind citarea este îndeplinită.

8. În ședința de judecată în apel:

- avocatul Murzac A., precum și partea vătămată Ciorbă A. au susținut apelurile, în sensurile declarate;
- procurorul și părțile vătămate Berliba P., Rusu V., Furculiță I., Burduja N. și XXXXXXXXXXXX. s-au pronunțat împotriva apelurilor, motivând că sunt nefondate, iar sentința fiind legală și întemeiată;
- inculpatul Donos T. nu s-a prezentat, însă prin cerere scrisă a solicitat judecarea cauzei în absență, invocând că susține apelurile, în sensurile declarate.

8.1. Conform informației parvenite de la Inspectoratul de Poliție Telenești în privința inculpatului Donos T. este pornit dosarul de căutare cu nr. 2017350014 și la moment se întreprind măsuri în scopul stabilirii locului aflării și reținerii.

Audiind opinia participanților la proces, conform articolului 321 alin. (2), pct. 1) și alin. (6) Cod de procedură penală, s-a dispus judecarea apelurilor în absența inculpatului Donos T., care se sustrage de la judecata în apel.

9. Judecând cauza în apel, instanța conchide: respinge, ca fiind nefondate, apelurile nominalizate, menținând sentința atacată.

10. Apelurile sunt declarate în termenul prevăzut de articolul 402 CPP.

11. În ședința de judecată în apel au fost audiate suplimentar părțile vătămate Berliba P., Rusu V., Furculiță I., Ciorbă A., Burduja N., și Calugher L., au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță.

11.1. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Berliba P. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele:

„ ... pe data de 29 septembrie 2010 a venit de la Moscova de la lucru și a văzut că acasă totul e schimbat, ferestrele erau scoase, totul era scos din casă. Apoi a fost și a adus-o pe soția de la Călărași și pe 30 septembrie 2011 a fost la XXXXXXXXXXXX și i-a adus toate documentele de la instrumentele care au fost furate. I-a solicitat să caute cine a furat toate lucrurile din casa sa. Primul la XXXXXXXXXXXX a intrat el, apoi soția și i-au comunicat că cam cunosc cine au furat lucrurile și să meargă să aducă instrumentele. După o oră a venit Roma cu automobilul, mai era XXXXXXXXXXXX, Bolocan Viorel și Hangan Nadejda și au cerut bani pe benzină, au cerut 250 lei, dar partea vătămată le-a dat 200 lei. A vrut să urce în automobil și să meargă cu ei însă i-au spus că nu-i loc. Atunci, XXXXXXXXXXXX, Bolocan Viorel, Rusu Roma și Hangan Nadejda au plecat cu automobilul de model VW Passat B4 Universal. După ce au venit de la Ștefănești, au venit la el la poartă, nu au adus nici un instrument, vorbeau urât cu soția lui, spuneau prostii, că chipurile o vor lipsi de drepturile părintești. XXXXXXXXXXXX le-a spus că dacă dau la poliție o vor lipsi de drepturile părintești. După ceva timp nu s-a făcut nimic, deși s-a întâlnit cu XXXXXXXXXXXX și la piață și în cabinetul lui, și i-a spus că cunoaște cine a furat instrumentele. Nu ține minte cât a trecut, și s-a dus la procuratură ca să scrie plângere. După ce a fost la procuratura, XXXXXXXXXXXX i-a chemat la primărie, pe el, soția sa, Hangan Nadejda și un băiat din Hîncești, ca să se clarifice. Tot atunci, XXXXXXXXXXXX a pus-o pe soția sa să scrie cerere că chipurile nu mai caută instrumentul, că dacă nu scrie o va lipsi de drepturile de mamă. A văzut personal cum XXXXXXXXXXXX a pus-o pe soția sa să scrie cerere, precum că nu dorește să fie cercetat cazul de furt, și le-a spus să nu dea la poliție. A indicat că nu i-a plăcut cum a procedat Donos Tudor, din motiv că nu a făcut așa cum trebuiește. (vol. V, f. d. 3 - 7);

11.2. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Rusu V. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele:

„ ... în luna februarie 2011, dimineața pe la orele 08:00 a fost trezit de ușa casei care a fost deschisă. A crezut că mama sa s-a întors. Când s-a uitat mai atent l-a observat pe Donos care era îmbrăcat în uniformă. S-a sculat din pat și a ieșit în coridor, Donos era cu pistolul în mână dreaptă și l-a întrebat unde a fost aseară, la ce i-a răspuns că a fost cu prietenii și a servit câte o bere. Când a ieșit afară a observat că era și stăpînul magazinului. XXXXXXXXXXXX i-a zis să se încălțe și să meargă cu ei. A indicat că după ce i-a comunicat că nu vrea să meargă în centru, XXXXXXXXXXXX l-a apucat de haină și l-a tras jos în omăt și l-a lovit de două ori, cu mîna dreaptă, la obrazul drept, după care s-a încălțat și a mers cu ei la magazin. Ajungînd la magazin a văzut geamurile stricate, și XXXXXXXXXXXX i-a zis să se descalțe. Când a-a descălțat și a dat încălțămîntea, la fața locului erau XXXXXXXXXXXX, Stîncaru Iurie și soția sa, mai erau alte persoane, polițiști. După ce a fost comparată cu urma de pe geam, încălțămîntea a fost întoarsă și și-a încălțat înapoi. La medicul expert s-a adresat a treia zi. Alte persoane în afară de Stîncaru și Donos la el acasă nu au fost. Pînă la acest caz nu s-a bătut cu nimeni. (vol. VI, f. d. 33-36);

11.3. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Furculiță I. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele:

„ ... la data de 12 martie 2008, orele 17:30, în timp ce se întorcea spre casă de la serviciu, pe drumul central din sat, lângă garaj a auzit cum cineva îl strigă. Oprindu-se l-a văzut pe Tudor Donos, care venea spre el și l-a întrebat de ce nu vrea să vorbească. I-a răspuns că nu are timp și mergea pe drum înainte, iar XXXXXXXXXXXX mergea în rînd cu el. XXXXXXXXXXXX era în uniformă de polițist și era în stare de ebrietate puternică. Ajungînd în drept cu barul lui Vladimir Stratulat, XXXXXXXXXXXX i-a zis să meargă să servească câte o bere, la ce i-a spus că nu are timp. Văzînd aceasta, XXXXXXXXXXXX l-a apucat de haină și i-a zis de ce nu-l ascultă. XXXXXXXXXXXX a început să-l întindă, și fiind în stare de ebrietate a căzut jos. Văzînd că nu-l poate întoarce în bar, XXXXXXXXXXXX a scos pistolul din toc și i l-a pus la cap, la timp, zicîndu-i că-l împușcă. În acest moment, din ogradă a ieșit Stratulat Ion, care i-a spus lui XXXXXXXXXXXX să ascundă pistolul, acesta s-a liniștit, a pus pistolul în buzunar și a plecat. A indicat că s-a speriat tare, a ajuns acasă și s-a așezat pe prag, picioarele îi tremurau, iar a doua zi s-a dus la Comisariatul de Poliție Telenești și a scris plângere. Peste două zile a fost chemat la poliție de către A. Ursu, unde era și XXXXXXXXXXXX, care i-a spus ca să termine totul și să-l ierte.” (vol. VI, f. d. 152-153);

11.4. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Ciorbă A. a declarat că în timpul altercației cu inculpatul Donos T. acesta i-a frânt mîna. însă pretenții nu are. deoarece s-au împăcat: totodată. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță. care. potrivit

sentinței, sunt următoarele:

„ ... trebuia să-și ceară scuze și fiind servit a mers la Primărie, la primarul Ureche Daria cu care se împăca bine. La un moment dat a venit Donos și i-a spus să iasă afară. El nu a ieșit afară și i-a spus careva cuvinte urite polițistului Donos, iar Daria Afanasieva i-a spus să iasă afară. A indicat că primarul Ureche Daria îl ura puțin pe Donos. A doua zi a fost chemat de către primar care i-a spus să scrie cerere precum că și-a fracturat o mână în birou la primărie, și precum că Donos l-ar fi lovit cu pumnul. A indicat că plângerea a fost scrisă fiind impus de către primarul Urechi Daria și că ceea ce a declarat sunt minciuni.” (vol. V, f. d. 57-58);

11.5. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Burduja N. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele:

„ ... la 24 iunie 2011, deținea funcția de procuror adjunct al Procuraturii Telenești. În gestiunea procurorului XXXXXXXXXXX se afla un dosar penal, în calitate de bănuți fiind 3 colaboratori de poliție ai Inspectoratului de Poliție Telenești, printre care era și XXXXXXXXXXX, care la acel moment era inspector de sector. În cadrul dosarului a apărut necesitatea de a se efectua percheziții în birourile colaboratorilor Inspectoratului de Poliție Telenești, și pentru a se petrece toate în același timp a fost format un grup de procurori. Personal, trebuia să efectueze percheziția în birul inspectorului de sector XXXXXXXXXXX. Din ograda procuraturii, la propunerea lui XXXXXXXXXXX a urcat în automobilul inculpatului, pentru a se deplasa la Inspectoratul de Poliție Telenești. Brusc, a devenit agitat și a înțeles scopul efectuării percheziției, exprimându-se că „o să vă mîntui pe toți procurorii, iar ție personal am să-și rup picioarele”. Ajungînd în fața Comisariatului, și văzînd în ce stare este XXXXXXXXXXX, i-a comunicat despre comportamentul inculpatului lui Furtună Ion, șef al Comisariatului și șef al inculpatului. A solicitat ca XXXXXXXXXXX, care era agitat, să fie depozitat de arma din dotare pentru a evita consecințe mai grave, însă inculpatul refuza să predea arma din dotare comunicînd că este arma personală. Pe parcursul percheziției a fost agresiv și avea un comportament neadecvat, adresînd amenințări și cuvinte neadecvate. La percheziție a asistat comisarul adjunct al Comisariatului de Poliție Telenești, Viorel Cavca. În timpul percheziției i-a interzis lui Donos Tudor să vorbească la telefon, la care inculpatul comunica la telefon cu colegul său la care percheziția o efectua procurorul XXXXXXXXXXX, iar din discuție a înțeles că nu doreau să deschidă safeul. (vol. V, f. d. 64-66);

11.6. În ședința de judecată în apel, partea vătămată Calugher L. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele:

„ ... la data de 01 iunie 2011, deținînd funcția de procuror în cadrul procuraturii raionului Telenești, fiind la serviciu, l-a primit în audiență pe cet. Tulbure Boris, care a indicat la maltratarea sa de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Telenești. A fost înregistrată cererea conform art.274 Cod de procedură penală, a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2011358009. În cursul urmăririi penale a apărut necesitatea efectuării percheziției în birourile a 3 colaboratori de poliție, și anume XXXXXXXXXXX, Ion Negruță și Bolocan Viorel. Prin ordonanța procurorului adjunct Nicolae Burduja a fost format grup de lucru, fiind numiți Ion Lozovan, XXXXXXXXXXX și Nicolae Burduja. La data de 23 iunie 2011, orele 17:00, l-a contactat telefonic pe polițistul Tudor Donos și i-a comunicat că pentru data de 24 iunie 2011 să se prezinte personal la Procuratura raionului Telenești, pentru a i se aduce la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și a-i fi înmănată citație de a se prezenta împreună cu apărătorul. Totodată, după aducerea la cunoștință a ordonanței, urmau să se deplaseze la posturile de poliție unde își aveau birourile de serviciu XXXXXXXXXXX, Bolocan Viorel, Negruță Ion, respectiv satele Căzănești, Brînzanii Noi, Pistruieni și Ordășei. La data de 24 iunie 2011, în jurul orelor 09:00 la procuratură s-a prezentat XXXXXXXXXXX, comunicîndu-i să aștepte, pentru ca să vină și ceilalți doi colegi și să le explice la toți 3 odată motivul citării. Peste ceva timp s-a prezentat Negruță Ion, nu se prezenta Bolocan Viorel. Între timp în biroul său a intrat XXXXXXXXXXX și Negruță Ion. XXXXXXXXXXX pe un ton ridicat i-a spus că instrumentează dosare penale la comandă și că va depune o plîngere la Procuratura Generală, și să nu uite că are familie și copii, accentuînd acest fapt de 2-3 ori. XXXXXXXXXXX era îmbrăcat în uniformă de serviciu, avea arma din dotare, era agitat și agresiv, vorbea cu ton ridicat. Ținea mîna la coapsă unde era amplasat tocul armei, arma la acel moment era în toc. Ținea mîna pe armă. Negruță Ion era rezemat de ușă, stătea nemișcat și era speriat. La fel s-a speriat și ea. După aceasta le-a comunicat că urmează să plece la birouri pentru a efectua percheziții. Ieșind din birou, personal s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție Telenești, pentru ca să ia cîte un reprezentant al Inspectoratului de Poliție Telenești. XXXXXXXXXXX s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție Telenești împreună cu procurorul XXXXXXXXXXX. Cînd a ajuns la Inspectoratul de Poliție Telenești, XXXXXXXXXXX striga că o să le rupă picioarele la toți procurorii, că o să-i mîntuie. Au solicitat ca să predea arma din dotare pentru a evita consecințe mai grave, iar domnul Furtună i-a ordonat inculpatului să plece la unitatea de gardă și să predea arma. Împreună cu Anatol Bunduchi, care la acel moment avea funcția de șef adjunct al secției de urmărire penală s-au deplasat la postul de poliție al polițistului Bolocan Viorel. În timp ce efectua percheziția la postul de poliție, Bolocan Viorel comunica cu colegul său XXXXXXXXXXX, căruia îi dădea indicații. În momentul percheziției biroului lui Bolocan Viorel, a venit polițistul XXXXXXXXXXX, fără ca să fie invitat a solicitat să participe ca martor asistent, avînd un comportament neadecvat. Pînă la urmă l-a convins și XXXXXXXXXXX a părăsit biroul, pentru a putea continua efectuarea percheziției. Ulterior, în urma efectuării urmăririi penale pe cauza penală s-au mai depistat și alte infracțiuni, inclusiv fals în acte publice. Imediat după finisarea percheziției a comunicat procurorului raionului Telenești, care a sesizat Procuratura Generală și ulterior a scris rapoarte. În luna noiembrie 2011, Donos Tudor a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanță, și respectiv l-a citat pentru a-i aduce la cunoștință ordonanța respectivă. La data de 17 noiembrie 2011, orele 13:00, fiind singură în Procuratura raionului Telenești, s-a prezentat XXXXXXXXXXX și a solicitat copii de pe ordonanța de pornire a urmăririi penale. Era agresiv și adresa amenințări în adresa ei și a familiei ei, amenințări pe care la acel moment le-a considerat reale. După ce cauza penală a fost remisă în instanța de judecată XXXXXXXXXXX s-a apropiat de ea și și-a cerut scuze. (vol. V, f. d. 67-72).

11.7. În ședința de judecată au fost verificate probele administrate în cauză:

- declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX (vol. VI, f. d. 84-87);
- declarațiile martorului Ciudac Vasile (vol. I, f. d. 133-134, vol. V, f. d. 14-15);
- declarațiile martorului Eftodi Vasile (vol. V, f. d. 62-63);

- declarațiile martorului Cotlău Pavel (vol. V, f. d. 88-89);
 - declarațiile martorului Burlacu (Hanganu) Nadejda (vol. V, f. d. 90-91);
 - declarațiile martorului Rusu Olga (vol. V, f. d. 50-53);
 - declarațiile martorului Nastas Veaceslav (vol. VI, f. d. 57);
 - declarațiile martorului Ojog Valeriu (vol. VI, f. d. 58);
 - declarațiile martorului Stîncaru Iurie (vol. V, f. d. 244);
 - declarațiile martorului Stratulat Ion (vol. V, f. d. 77-78);
 - declarațiile martorului Macar Vladimir
 - declarațiile martorului Conduraru Veaceslav (vol. VI, f. d. 55-56);
 - declarațiile martorului Chilimari Ion (vol. VI, f. d. 116);
 - declarațiile martorului Ureche Olga (vol. VI, f. d. 80-81);
 - declarațiile martorului Furtuna Ion (vol. Vol. f. d. 79-81);
 - declarațiile martorului Bunduchi Anatol (vol. Vol. f. d. 84-87);
 - declarațiile martorului Stîncaru Ludmila
 - declarațiile martorului Vrăjitoru Alexei (vol. V, f. d. 240-241);
 - declarațiile martorului Prescureanu Valentin (vol. V, f. d. 114);
 - declarațiile martorului Iarmaliuc Ludmila (vol. V, f. d. 112-113);
 - declarațiile martorului Manole Nicolae (vol. V, f. d. 131);
 - declarațiile martorului Negruța Ion (vol. V, f. d. 132);
 - declarațiile martorului Cavca Viorel (vol. V, f. d. 133);
 - declarațiile martorului Meleca Ion (vol. V, f. d. 135);
 - declarațiile martorului Cravciuc Victor (vol. V, f. d. 134);
 - declarațiile martorului Stroncea Anatolie (vol. V, f. d. 138);
 - declarațiile martorului Iskra Tatiana (vol. VI, f. d. 27-28);
 - declarațiile martorului Vrabie Igor (vol. VI, f. d. 29-30);
 - declarațiile martorului Lașco Gheorghe (vol. VI, f. d. 31);
 - declarațiile martorului Rusu Roman (vol. VI, f. d. 32);
 - declarațiile martorului Prescureanu Valentin (vol. II, f. d. 54-55);
- cererea lui XXXXXXXXXXXX despre inacțiunile lui XXXXXXXXXXXX de tănuire a furtului din 26 ianuarie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector XXXXXXXXXXXX, care amenințând-o pe soția lui XXXXXXXXXXXX cu decăderea din drepturile părintești și că va fi închisă pe un an în pușcărie a pus-o să semneze o cerere, precum că nu dorește să fie cercetat cazul de furt (vol. I, f. d. 98);
- cererea lui Berliba Pavel despre inacțiunile lui XXXXXXXXXXXX de tănuire a furtului din 14 martie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector XXXXXXXXXXXX, care nu a întreprins nici o măsură și nu a înregistrat plângerea din data 30 septembrie 2011 (vol. I, f. d. 101);
- răspunsul Comisariatului de Poliție Telenești nr.1117 din 10 martie 2011, din care rezultă, că în perioada 01 septembrie 2010 – 30 septembrie 2010, în registrele de evidență a sesizărilor și înștiințărilor despre infracțiuni R-1 și R-2 nu au fost înregistrate careva plângeri de la cet. XXXXXXXXXXXX Nicolae, locuitor al satului Brînzenei Noi, raionul Telenești, privitor la sustragerea de bunuri din gospodăria sa (vol. I, f. d. 108);
- plângerile lui XXXXXXXXXXXX din 26 ianuarie 2011, 31 ianuarie 2011, prin care solicită organelor de drept să stabilească și să tragă la răspundere persoanele necunoscute, care la data de 23 septembrie, orele 04:00, au sustras din gospodăria sa bunurile enumerate (vol. I, f. d. 109);

- raportul lui XXXXXXXXXXXX din 28 ianuarie 2011, privind imposibilitatea examinării în continuare a cazului (vol. I, f. d. 111);
- procesul – verbal de confruntare din 21 septembrie 2011 dintre bănuitul XXXXXXXXXXXX și partea vătămată XXXXXXXXXXXX, în care participanții au menținut aceeași poziție, ultimul indicând că la 30 septembrie 2010 a mers la primărie și în biroul de serviciu i-a comunicat verbal lui XXXXXXXXXXXX despre furtul din gospodărie, iar, deoarece nu au fost întreprinse măsuri, s-a adresat la procuratură (vol. I, f. d. 144-149);
- ordonanța de încetare a urmăririi penale din motivul împăcării părților din 17 octombrie 2011, pe cauza penală nr. 2011350025, emisă pe faptul furtului de la XXXXXXXXXXXX, prin care se constată că furtul a fost comis de către minorul Victor Hanganu și că prejudiciul cauzat constituie 18 250 lei (vol. II, f. d. 4-6);
- cererea lui XXXXXXXXXXXX din 21 februarie 2011, prin care se solicită de a lua măsuri cu Donos T., care la data de 18 februarie 2011, ora 09:30, l-a lovit de trei ori pe pragul casei (vol. I, f. d. 153);
- scrisoarea Procuraturii raionului Telenești nr. 1258 din 29 iunie 2011, din care rezultă că lui XXXXXXXXXXXX nu i-a fost atribuită calitate procesuală pe cauza penală nr. 2011350073 și nici nu a fost chestionat în cadrul examinării acestui caz (vol. II, f. d. 1);
- ordonanța de suspendare a cauzei penale nr. 2011350073, din motivul că nu a fost posibil de stabilit și de identificat persoanele care au comis infracțiunea (vol. II, f.d. 3);
- plângerea lui Furculiță Ilie din 18 martie 2008, prin care se solicită de a lua măsuri cu XXXXXXXXXXXX, locuitor al satului Chiștelnița, raionul Telenești, care la data de 12 martie 2008, aproximativ ora 17:00, l-a îmbrâncit și l-a amenințat cu pistolul că-l împușcă (vol. II, f. d. 7);
- ordinul comisarului de Poliție Telenești nr.72 din 05 octombrie 2007, prin care se confirmă cu după inspectorul de sector XXXXXXXXXXXX a fost întărit pistolul „Makarov” cu nr. ПТ4736-K; (vol. II, f. d. 29);
- procesul – verbal de confruntare din 25 septembrie 2011 dintre partea vătămată Furculiță Ilie și bănuitul XXXXXXXXXXXX, din care rezultă că părțile și-au menținut poziția, primul indicând că inițiatorul conflictului a fost XXXXXXXXXXXX, care l-a apucat de haine și l-a amenințat cu arma, punându-i arma la cap (vol. II, f. d. 49-51);
- procesul – verbal de cercetare a Registrului de eliberare și recepționare a armamentului și mijloacelor speciale a Comisariatului de Poliție Telenești din 28 iunie 2011 (vol. II, f. d. 96-99);
- procesul – verbal de ridicare a pistolului PM cu nr. ПТ4736-K din 28 iunie 2011 (vol. II, f. d. 101-102);
- procesul – verbal de cercetare la fața locului din 23 septembrie 2011 (vol. II, f. d. 108);
- plângerea lui XXXXXXXXXXXX din 08 septembrie 2009, prin care se solicită de a lua măsuri cu șeful de post Donos Tudor, care în vara anului 2004, l-a maltratată în biroul Primăriei satului Scorțeni (vol. II, f. d. 111-112);
- raportul Procurorului – interimar al raionului Telenești din 24 iunie 2011 (vol. II, f. d. 150);
- raportul procurorului raionului Telenești din 18 noiembrie 2011 (vol. II, f. d. 157);
- ordinul nr. 460-p din 23 mai 2011 cu privire la numirea în funcție a doamnei XXXXXXXXXXXX în funcția de procuror în Procuratura raionului Telenești (vol. II, f. d. 187);
- ordinul nr. 466 - p din 21 mai 2009 cu privire la numirea în funcție a domnului Nicolae Burduja în funcția de procuror, adjunct al procurorului Procuraturii raionului Telenești (vol. II, f. d. 188);
- copii de pe ordonanțele de pornire a urmăririi penale pe cauzele penale nr. 2011358009 din 07 iunie 2011, nr. 2011358012 din 16 iunie 2011, a ordonanței privind constituirea grupului de procurori din 23 iunie 2011, a ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2011358016 din 15 noiembrie 2011 și copia cererii lui XXXXXXXXXXXX din 17 noiembrie 2011 (vol. II, f. d. 190, 191, 193-197, 199-200, 201);
- informația privind convorbirile telefonice ale abonatului 060202581, prin care se stabilește locul aflării acestuia la data de 24 iunie 2011 (vol. III, f. d. 10-11).

12. Analizând conținutul apelurilor supuse judecării, se observă că motivele invocate, în principiu, sunt similare, sub aspectul naturii juridice, acestea fiind grupate în cele ce vizează administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului, considerată ilegală și neîntemeiată și cele ce vizează activitatea organului de urmărire penală, considerată ca fiind, de asemenea, ilegală și neîntemeiată.

Se remarcă, că apelurile suplimentare declarate de avocatul Crețu D. și de avocatul Murzac A. sunt parte indispensabilă a apelurilor înaintate de inculpat și de avocatul Crețu D., în numele inculpatului, astfel, motivele ce se desprind din conținutul lor, sunt examinate în comun.

13. Cu privire la motivele invocate în apeluri, ce vizează administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului Donos T., considerată ilegală și neîntemeiată, se apreciază, ca fiind nefondate.

13.1. Din bucrările dosarului rezultă că sânt respectate condițiile generale și principiile de bază ale judecării cauzei în primă

13.1. Din incalcare dosarului, rezulta ca sânt respectate concluziile generale și principiile de baza ale judecării cauzei în prima instanță.

Participanții la procesul de judecată, inclusiv inculpatul, au beneficiat de drepturile prevăzute de lege, fiind-le respectate în totul.

Sentința este adoptată prin deliberare, fiind soluționate chestiunile prevăzute la articolul 385 Cod de procedură penală.

Sentința cuprinde elementele definatorii condamnării prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel încât sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, sunt analizate probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care s-au respins alte probe, este corectă încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului și este aplicată pedeapsa penală, în limitele legii.

13.2. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În contextul relevării și analizei juridice a probelor menționate supra nu există temei pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Părțile vătămate audiate în ședința de judecată în apel indică direct și constant la inculpat, ca persoană care a comis infracțiunea ce-i vizează.

Declarațiile părților vătămate se coroborează cu declarațiile martorilor, cu concluziile expertizelor medico – legale, cu procesele – verbale de confruntare, cu alte probe administrate în cadrul procesului penal, - relevante și analizate în cuprinsul sentinței, care, în ansamblu, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

În atare situație, se constată temeiuri de fapt și de drept, ce conduc la concluzia:

- cu privire la episodul din 12.03.2008.- starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante și apreciate în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 328 alin.(2), lit. b) Cod penal;

- cu privire la episodul din vara anului 2008. - starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante și apreciate în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 328 alin.(2), lit. a) Cod penal;

- cu privire la episodul din 30.09.2010. - starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante și apreciate în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 327 alin.(1) Cod penal;

- cu privire la episodul din 18.02.2011- starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante și apreciate în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 309/1 alin.(1) Cod penal;

- cu privire la episodul din 24.06.2011 ora 10.00; 24.06.2011ora 10.10. și 17.11.2011- starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 303 alin.(2) Cod penal;

- cu privire la episodul din 24.06.2011 ora 10.00; 24.06.2011ora 10.10. și 17.11.2011. - starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate, relevante și apreciate în cuprinsul sentinței, astfel încât fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, prevăzute la articolul 349 alin.(1) Cod penal.

13.3. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Donos T. nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc săvârșirea infracțiunilor imputate.

Versiunea inculpatului nu are suport probatoriu și se combate complet de probatoriul administrat în cauză.

13.4. În consecință, motivele cu privire la aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului efectuată de prima instanță, prin prisma criticilor invocate de apelanți, exprimă opinia subiectivă a părții apărării și nu se bazează pe argumente temeinice și legale.

14. Cu privire la motivele invocate de apelanți ce vizează activitatea organului de urmărire penală, considerată ilegală, se apreciază, ca fiind nefondate.

Astfel, motivele invocate de apelanți, precum că urmărirea penală s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, sub aspectul că probele administrate de organul de urmărire penală sunt nule, ele fiind obținute cu încălcarea legii, nu sânt argumentate, din punct de vedere juridic, având caracter subiectiv și declarativ.

14.1. Motivele, precum că ordonanțele procurorului de neîncepere a urmăririi penale din 17 aprilie 2008, din 09 octombrie 2009 și din 11 noiembrie 2011 au fost anulate neîntemeiat prin ordonanțe emise de Prim-adjunctul Procurorului General Pântea A. din 18 aprilie 2011, sub aspectul declarării neconstituționalității articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază ca fiind nefondate, dat fiind că ordonanțele procurorului ierarhic superior prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Donos T., sunt emise în baza articolului 274 alin. (7) Cod de procedură penală.

Se evidentiază. că ordonanțele procurorului criticate de apelanți nu au fost contestate în ordinea prevăzută de articolul 313 Cod de

procedură penală; totodată, ele sunt în vigoare.

14.2. Mijloacele de probă și procedeele probatorii sunt aplicate în limitele legii, fiind întocmite actele procedurale corespunzătoare.

14.3. Ordonanța de punere sub învinuire din 26 decembrie 2012 este întocmită în conformitate cu prevederile articolelor 52, pct. 23), 281 alin. (1) și (2) și 282 Cod de procedură penală; învinuitului Donos T. i-a fost adus la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 66 Cod de procedură penală; acesta a primit copia de pe ordonanța de punere sub învinuire și informația în scris privind drepturile și obligațiile lui. (vol. III, f. d. 255-260).

14.4. Rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile articolului 296 Cod de procedură penală, învinuitul Donos T. primind copia de pe rechizitoriu la 18 ianuarie 2013 (vol. III, f. d. 298-314).

14.5. Procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului Donos T. și apărătorului sunt întocmite în conformitate cu prevederile articolelor 52 alin. (1), pct. 2), 24); 260, 261, 293, 294 Cod de procedură penală (vol. III, f. d. 268, 284)

Se evidențiază, că la această etapă a procesului penal învinuitul Donos T., asistat de apărător, a înaintat cereri, care, prin ordonanțele procurorului din 11 ianuarie 2013, 10 ianuarie 2013 și 18 ianuarie 2013, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate (vol. III, f. d. 289, 294-295, 296-297).

14.6. Presupusele încălcări de lege, invocate de apelanți nu cad sub incidența articolului 251 alin. (2) Cod de procedură penală, adică nu atrag nulitatea absolută a actelor procedurale contestate.

Conform prevederilor articolului 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, potrivit articolului 66 alin. (2) pct.27) Cod de procedură penală învinuitul a avut dreptul să atace, în modul prevăzut de articolul 313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală și, după cum rezultă din materialul cauzei, acest drept n-a fost utilizat la urmărirea penală referitor la acțiunile și actele procedurale efectuate în cauză.

14.7. Prin urmare, pornirea, desfășurarea, terminarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată sunt efectuate în condițiile legii, astfel încât sunt nefondate motivele invocate de apelanți, în partea respectivă.

15. În contextul examinării motivelor invocate de apelanți, se apreciază că considerentele primei instanțe privind condamnarea inculpatului sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului de judecată conform probatoriului administrat în cauză, în condițiile legii.

16. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului Donos T., astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Relevantă, în acest sens, este și jurisprudența Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, potrivit căreia „...motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale...” (Cauza nr.1ra-1738/2014).

17. În atare situație, este corectă calificarea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului, adică este justă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Donos T. și semnele componente de infracțiune prevăzută la:

- articolul 328 alin. (2) lit. b) Cod penal: săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea armei;

- articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002): săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței;

- articolul 327 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002): folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege

ale persoanelor fizice;

- articolul 309¹ alin. (1) Cod penal (în redacția Legii din 18.12.2008): provocarea, în mod intenționat, a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice unei persoane, cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra ei, dureri și suferințe care au fost provocate de către o persoană cu funcție de răspundere;

- articolul 303 alin. (2) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002): amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale;

- articolul 349 alin. (1) Cod penal: amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, rudelor lor apropiate, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane.

17.1. În context, se resping motivele, precum că inculpatul Donos T. ilegal și neîntemeiat este supus răspunderii penale în baza articolului 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, sub aspectul că infracțiunea respectivă nu este prevăzută de legea penală.

Călăuzitoare, în sensul concluziei formate, este Recomandarea Curții Supreme de Justiție „Privind aplicarea modificărilor efectuate în art. 328 CP.”

Prin modificarea efectuată în articolul 328 alin. (2) Cod penal, în sensul excluderii elementelor constitutive agravante lit. a) – „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice însoțite de aplicarea violenței”, legislatorul nu a înlăturat răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit aceste fapte prejudiciabile.

În cazul săvârșirii faptelor prevăzute de articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal - aplicarea violenței se cuprinde de textul dispoziției alin. (1) articolului 166¹ Cod penal, fiindcă cauzarea unei dureri sau a unei suferințe fizice persoanei (părții vătămate), survine în rezultatul acțiunilor de violență, aplicată la caz de făptuitor. Forța ori intensitatea violenței fizice aplicate în privința persoanei nu se înțelege numai în sensul că urmarea să producă vătămări corporale de categoria celor ușoare, medii ori grave, ci în sensul că aceasta cauzează dureri sau suferințe fizice.

Astfel, legiuitorul a transferat agravanta prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) CP în cuprinsul altei norme penale – articolul 166¹ alin. (1) Cod penal.

În atare situație, calificarea acțiunilor lui Donos T., care a comis infracțiunea prevăzută de articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pînă la modificările efectuate prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile articolului 10 Cod penal.

Potrivit articolului 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Alin. (2) al aceleiași norme, prevede că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Totodată, potrivit prevederilor articolului 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform sancțiunii articolul 328 alin. (2) Cod penal, faptele de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu prin acțiunile prevăzute la lit. a) și c) se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Conform articolului 166¹ alin. (1) Cod penal, faptele prescise în dispoziția acestei norme, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 6 ani sau cu amendă în mărime de la 800 la 1000 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Odată ce faptele prevăzute de lit. a) din art.328 alin.(2) CP se cuprind de art.166/1 alin.(1) CP, se observă că sancțiunea art.166/1 alin.(1) CP în raport cu sancțiunea art. 328 alin. (2) CP, în afară de pedeapsa închisorii prevede tot ca pedeapsă principală și amenda; în ambele cazuri cu aplicarea obligatorie a pedepsei complementare – cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate însă termenele pedepsei complementare sunt diferite: alin. (2) art. 328 Cod penal - termenul este de pînă la 5 ani, iar la alin.(1) art. 166/1 Cod penal - termenul este de la 3 la 5 ani;

Prin urmare, se constată că în ce privește pedeapsa sub formă de închisoare sancțiunea ambelor norme penale este prevăzută în aceeași măsură: de la 2 la 6 ani, iar pedeapsa complementară este diferită, totodată norma nouă – art. 166/1 alin. (1) CP prevede și o pedeapsă alternativă închisorii – amenda.

Interpretând prevederile articolului 8 și 10 Cod penal, acțiunea legii penale în timp și retroactivitatea acesteia, se consideră pentru infracțiunea săvârșită pînă la intrarea în vigoare a modificărilor vizate, calificarea (încadrarea juridică) a faptei săvârșite, trebuie efectuată tot în baza acestei norme conform lit. a) din punct de vedere, că rămâne a fi legea cea mai favorabilă.

Prin urmare, este corectă soluția dată de prima instanță privind condamnarea inculpatului Donos T. în baza art. 328 alin. (2) lit. a)

Cod penal, în redacția veche.

17.2. Din considerentele expuse la pct. 17.1., se resping și motivele invocate de avocatul Murzac A. ce vizează condamnarea lui Donos T. în baza articolului 309/1 alin. (1) Cod penal, or, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 nu au fost dezincriminate faptele prevăzute la articolul 309/1 Cod penal (în redacția Legii nr. 245 din 02.12.2011), fiindcă aceste acțiuni se regăsesc în norma echivalentă, prevăzută în dispozițiile articolului 166/1 Cod penal și, respectiv, în conformitate cu prevederile articolele 8 și 10 Cod penal, corect a fost aplicată legea penală mai favorabilă – articolul 309/1 alin. (1) Cod penal.

17.3. În această ordine de idei, se consideră că inculpatul, fiind ofițer operativ de sector al postului de poliție, este pasibil de răspundere penală pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției publice cu statut special, care cade sub incidența prevederilor articolului 123 alin.(2) Cod penal.

18. Cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute de articolele 327 alin. (1), 303 alin. (2), 309¹ alin.(1) și 349 alin. (1) Cod penal, se apreciază că la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 60 Cod penal.

Prima instanță corect a încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală, or, din momentul săvârșirii infracțiunilor în baza articolelor 327 alin. (1), 303 alin. (2), 309¹ alin.(1) și 349 alin. (1) Cod penal, care conform articolului 16 alin. (2) și (3) Cod penal, se clasifică ca fiind din categoria celor ușoare, și respectiv, mai puțin grave, a intervenit termenul de prescripție prevăzut la articolul 60 alin. (1), lit. a) și b) Cod penal, adică a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea infracțiunii ușoare și, respectiv, 5 ani de la săvârșirea infracțiunii mai puțin grave.

19. La soluționarea chestiunii privind pedeapsa aplicată inculpatului Donos T. în baza articolelor 328 alin. (2) lit. b) și 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 60, 61, 75 și 84 Cod penal, astfel, pedeapsa penală este aplicată în limitele legii.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite și, în așa mod, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, just concluzionând că scopul pedepsei se v-a obține prin izolarea de la societate a inculpatului Donos T. fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare.

Prima instanță corect a constatat cazul unui concurs de infracțiuni, dat fiind că inculpatul Donos T. a săvârșit infracțiunile prevăzute la articolele 328 alin. (2) lit. b) și 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele.

Temei pentru aplicarea inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată executării pedepsei pe termen de probațiune sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată.

Se evidențiază că inculpatul se sustrage de la executarea pedepsei aplicate prin sentință și de la judecata în apel, fiind anunțat în căutare.

20. Inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la articolele 1 alin. (1) – inculpatul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal.

21. În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța apreciază că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

22. În consecință, vis-a-vis de temeiurile de fapt și de drept relevante sentința este legală, întemeiată, motivată și, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie - respinge, ca fiind nefondate, apelurile judecate și menține sentința atacată.

23. Conform dispozitivului deciziei pronunțarea hotărârii a fost fixată pentru data de 11 decembrie 2017, ora 14:00, însă, în temeiul articolului 338 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a amânat pronunțarea deciziei pentru 19 decembrie 2017, ora 14:00.

24. În conformitate cu prevederile articolului 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) – 418 Cod de procedură penală, în numele Legii, instanța de judecată

DECIDE:

respinge, ca fiind nefondate, apelurile declarate de: inculpat, avocatul Crețu Doina, în numele inculpatului și avocatul Murzac Angela, în numele inculpatului, menținând sentința Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 01 martie 2017 privindul pe XXXXXXXXX.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi supusă recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării – 19 decembrie 2017, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată

Judecătorul

Judecătorul